

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**AntiLutherus Judoci Clichtouei Neoportuensis. Doctoris
Theologi, Academiae Parrhisie[n]sis**

Clicthove, Josse

[Köln], 1525

VD16 C 4189

Religionis monasticæ statum, non statim a principio esse omnino p[e4r]fectum, sed per obseruationem institutorum illius uitæ, ad perfectionem assequendam tendere. XII]

urn:nbn:de:hbz:466:1-36183

scilicet quod in euangelio consiliū est, ipsi per uotum suū faciunt præceptum: ut eis impingit Lutherus. sed quod euangelicum est consiliū, scilicet ante uoti promissionē obstringere se uoto: dicūt eē consiliū, & ut tale amplectunt. Quod uero euāgelicū est præceptū, ut pote post uoti additionē satisfacere uoto: censent esse præceptū, & ut diuinū mandatū student pro uiribus exequi.

Religionis monasticæ statū, nō statim à principio esse omnino perfectū: sed per obseruationē institutorū illius uitæ, ad perfectionē assequendā tendere. **Cap. XII.**

Varta Lutheri obiectio. Monasticæ uitæ predicatorum, Christianorū statū in geminas dissecant partes, ut puta in statū perfectionis, cōsistentem in consiliō: euāgelicorū impletione, quē sibi assignāt. & in statū imperfectionis, in diuinorum præceptorū executione subsistentē: quē laicis & secularē ducētibz uitā designāt. Illud autem eorū dictum, arrogantia plenū est: quod sibi statū perfectionis (quē in consilijs euāgelij agendis reponunt) uēdicēt, scēq; alijs, tanq̄ in sublimiore iustitiæ gradu sint collocati, p̄ferūt. **I**nsuper nec uouentur aliqua à subeunte professionem monasticā, nec ueri possunt: quā ea quæ in baptismo sunt uota, deoq; per uotū tunc promissa excepta cōtinentia. **D**icet enim uouēti deus. **Q**uid stulte uoues; non habes uota quę mihi reddas: satis multa. **M**emēto eorum quæ in baptismo uouisti: & illa exple. **S**unt igitur uota ista monastica: omnino damnanda. **H**æc Lutherus. **R**esponso. **Q**ui hanc status Christianorum partitionem assignant, quod hic perfectus sit, ille uero imperfectus aut minus perfectus, uiri doctrina & autoritate per celebres; monasticā institutionē nō dicūt eē statum perfectū, quoniam illam amplectens iam sit omnimodā uitæ perfectionem assecutus, sed quia per regulārē disciplinā tanq̄ uiam quandam cōuenientem; tendat ad perfectionē obtinēdam. **N**on enim **C**hristus dominus noster; in euangelio dixit adolescenti. **S**i es perfectus: uade & uende omnia quæ habes, & da pauperibus, & sequere me, sed si uis perfectus esse: uade & uēde. hinc uerbis non obscure innuens: bonorū temporalium abdicatōne esse mediū quoddā compendiarium, & instrumentum ad consequendam perfectionem necdum habitam, **Q**uod & confirmat **O**rigenes in prædicti

Mat. 19

Origenes.

R 2 prædicti

prædicti loci euangelici expositione: dicens: Ille qui mutauit pro diuitijs paupertatem, ut fiat perfectus: non in ipso tempore quo tradidit bona sua pauperibus, fiet omnino perfectus: sed ea illa die incipit et speculatio dei adducere eum ad omnes uirtutes. Hæc ille. Quo circa in religione monastica haud minus inueniuntur incipientes progredi in ea uia domini, & proficietes: quam in quouis alio Christianorum statu. Sicut & in seculari uitæ actione inueniuntur in suo gradu uirtute perfecti: non minus quam in monachali institutioni professione. **Cassianus** laus autem eisdem sententiæ modo propositæ, apud **Cassianum** in collationibus patrum abbas **Moses**: de religiosis ita loquens. Ieiuniorum, inedia, uigilias, labores, corporis nuditatem, lectionem, cæterasque uirtutes debere nos suscipere nouerimus: ut ad perfectionem charitatis, istis gradibus possimus ascendere. Hæc ibi. ¶ Non igitur arrogantiam supercilium præfert hæc denominatio: qua professio monasterialis appellatur status perfectionis, secundum intelligentiam modo explicatam: sed potius modestiæ & humilitatis gerit insignem. Siquidem ea appellatione insinuant se uitæ illius cultores, non iam perfectionem ipsam attigisse: sed abrenunciatione seculi, trium uotorum obseruatione, & cæteris institutis, tanquam instrumentis quibusdam congruis, anhelare ad eam capeendam: elaborareque pro uiribus in eo poenitentiarum loco (monasterium dico) ut eam perfectionem (quam necdum se tenere, ingenue fatentur) quotidiano exercitio demum adipiscantur & apprehendant. **Lucas** 18. Neque se ipsos, cum pharisæo orante in templo & publicanum secum presentem aspernante, cæteris præferunt religiosi ex ipsa religionis monasticæ conditione atque natura. quauis ex propriæ uoluntatis prolapsione (quod dum uitam hic agimus: nullus sit omni ex parte beatus) id non nulli facere quidem possent, pro fragilitate humana. Sed non sunt uirtutia religiosorum particularia & personalia: ipsi religionis statui suapte natura salutari, ascribenda nec imputanda. Quinimmo ea ipsa status monastici susceptione, conscios se declarant uiri religiosi, suam imperfectionis: poenitentiamque se indigere ad uitam suam emendationem profiterentur. Quam ut commodius agant: elongant se fugientes, & subducunt à seculi strepitu, manentque in solitudine: totam reliquam uitam suam in poenitentiarum loco & dura austeritate transigentes. ¶ Porro in eo quod de uotis in baptismo factis deinceps in hac obiectio affert **Lutherus**: plane declarat se ignorare, quidnam sit uotum in propria sua acceptioe. Si enim

Si em̄ cognouisset aut saltē animaduertisset, uotū nequaquā fieri de
 ijs quæ necessaria sunt ad salutē & à deo præcepta nobis: minime
 asseruisset nos quippiā uouere deo in baptismo. Enim uero suscipi
 entes illud sc̄m̄ regeneratiōis sacramentū: fidē catholicā profitent̄:
 abrenūciant satanæ & operibus eius, ascribūturq; familiæ Christi:
 cuius mādāta se impleturos promittūt. At in his om̄ibus: qd dabit̄
 nō ad salutē necessariū? Non certe fides, cū dictū sit ab apostolo: q; Hebræ. 11
 accedentē ad deū oportet credere quia est, & q; inquirētibus se re
 munerator sit. qd itē sine fide: impossibile est quenq; placere deo.
 Neq; satanæ abrenūciatio: assignari potest nō esse necessaria ad 2. Corin 5
 salutē. quia teste beato Paulo: nō est cōuentio Ch̄ri ad belial, neq;
 societas luci ad tenebras. Neq; dabitur insertio in numerū filiorū
 dei & adhæsiō ad Christum: tanq; non necessaria fideli ad salutē.
 quoniā secundū Petri uerbū ad principes sacerdotū: nō est in aliq;
 alio (quā Christo) salus. neq; em̄ est aliud nomen datū homini
 bus sub cælo, in quo oporteat nos saluos fieri. Neq; demū manda
 torū dei impletio: dici posset non esse ad salutē credenti necessaria,
 cū scriptū sit & æternæ ueritatis dictū uoce. Si uis ad uitā ingredi: Matth. 19
 serua mandata. Et qui facit uoluntatē patris mei: hic intrabit in re Matth. 7
 gnū cælōrū. Hec est aut uoluntas patris cælestis: ut custodiamus
 mandata eius. Hinc & discipulis suis, atq; per eos nobis omnibus:
 dixit Christus. Si diligitis me mandata mea seruate. Nulla itaq; ab Ioann. 14.
 ijs qui signaculū fidei suscipiūt in sancto baptisimi lauacro, fuit uo
 ta: secundū propriā uotorū rationē. ¶ Quod si Lutherus hanc for
 tasse ratiocinationē cōtexere pergat. Qui baptizatur, promittit se V.
 fidem integrā & dei mandata exacte obseruatutū: ergo uotū facit
 deo. om̄ino se imperitū esse dialecticæ, eo prodit ratiocinio. quod
 à superiore cōmuniōisq; rationis dictione, ad inferiorē cōtractio
 nisq; ambitus: affirmādo progrediat. quod argumentādi genus, q;
 artē differēdi percallent: oīno mancū & inualidū eē norūt. Nepe
 quicūq; aliquid uouet: idē etiā promittit, q; hoc latius sit & diffu
 sius illo. At nō contra res agitur: ut quicūq; promittit quippiā, idē
 & uoueat. quādoquidē promittere possumus nos ea facturos: quæ
 ad salutē æternā nobis sunt necessaria, quæq; deus fieri à nobis præ
 cepit. Non tamē unq; recte dicemur ea uouere: iuxta eā uoti signi
 ficationē, quæ in proterito est usu probatissimorū authorū. Secundū
 R 3 quam,

quam, illa sub uoto cadere censetur: quæ non sunt à deo præcepta, neq; ad salutem simpliciter necessaria, sed quæ ultra dei mandata supererogantur, utroq; à nobis agenda suscipiuntur. **C**eterum quæuis ex promissione facta in baptismo, obstringamur ad mandata dei adimplenda, quæ tamē uix bene adamussum custodimus: nihilo secius uota monastica quæ superadduntur dei mandatis, nō existimari debent superflua aut superuacua. **N**am ipsa monasticæ institutionis uota nequaquam dei mandatis repugnant: sed maxime consentiunt, & quadrant. neq; impedimento sunt obseruandis huiusmodi præceptis: sed magno adiumento atq; adiuuamento ut expeditius commodiusq; dei præcepta à nobis perficiantur, re motis obstaculis quæ satanas, mundus & caro suggerere solent ijs qui uersantur in seculo, quæq; abducunt sæpius homines à recta mandatorum dei semita in præcipitia uitiorum. ¶ **D**emum nō est hoc loco prætereundum id silentio, **L**utherum in suis dictis paulo ante citatis non satis sibi constare: sed dissidere secum, & pugnantia ad inuicem enunciare. **N**empe in præsentē obiectione (quæ nunc dissoluta est) subinsinuat continentiam nequaquā sub dei mandatis contineri: neq; ipsam à deo nobis esse præceptam, eū ait. q; nō uouentur aliqua à religioso nec uoueri possunt: q; ea quæ in baptismo sunt uota, excepta continentia. ubi continentiam, innuit non esse de numero eorū q; in baptismo promittunt deo: & proinde eā sub præcepto nō contineri. quandoq; quæcūq; præceptorū dei ambitu cōprehendunt: promittunt in baptismo accurate custodienda. **E**t hoc ipsum, continentiam in quā & cælibatū non esse diuini præcepti sed tantū consilij: in alijs etiā suorū operū locis aperte fatetur: neq; ea in parte aberrat à uero, uerūtamen in secunda obiectione supra adducta capite huius libri decimo, asseuerat oīa quæ in euāgelio cōtinent: uniuersaliter esse præcepta & nulla cōsilia, imo quæ ab alijs consilia dicunt: uere esse præcepta. **E**t quoniam continentia cælibatusq; cōtinent in euāgelio: sub his uerbis, **S**unt eunuchi: qui se castrāt propter regnū dei, & sub istis sequentibus etiam, nō oēs capiūt uerbū istud, qui potest capere capiat. cōsequēs ē utiq; & continentiam atq; cælibatū sub præcepto contineri. **Q**uod quomodo priori dicto cohæreat: uiderit ipse **L**utherus, non em̄ ex opposito pugnantia (ut hæc duo) coalescere unq; possunt.

¶ **D**isciplinæ

Matth. 19